

gen derover kunde hente noget Argument imod Landstinget. Det er kun med Hensyn til de Bemærkninger, som den ærede foregaaende Taler (Bjerring) fremsatte, at jeg tillader mig at bringe dette i Erindring. Den foreliggende Tillægsbevilling er som bekendt af en meget indviklet Natur, og jeg har ogsaa allerede ved første Behandling udtalt mig idetmindste om eet Punkt, som jeg ikke kunde billige.

Da ikke flere begjærede Ordet, blev Lovforslaget, der forelaa uforandret, som det var oversendt fra Folkethinget (see Anh. A. Sp. 1649 ff.), efterat dets § 1 var oplæst, sat under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 33 St.

Formanden: Loven bliver nu at tilstille Konseilspræsidenten.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var: Trede Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret fra 1ste April 1862 til 31te Marts 1863. (Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1442 ff.)

Til denne Behandling var der stillet følgende Endringsforslag:

Af Finantsministeren:

Til § 8.

Istedetfor „738,000 Rb.“ sættes: „338,000 Rb.“, og derefter tilføies:

„Fremdeles kan Regjeringen allerede i Finantsaaret 1862—63 udfærdige en Deel af de Statsobligationer, som ifølge Finantsloven for 1863—64 § 5. 1. kunne udfærdiges i Finantsaaret fra 1ste April 1863 til 31te Marts 1864.“

Endringsforslaget tilligemed § 8 fattes under Forhandling.

Jagerslev: I Anledning af det stillede Endringsforslag vil jeg tillade mig nogle faa Ord. Efter den forelagte Tillægsbevillingslov svarer den i § 8 nu opførte Sum, hvorfor Finants-

ministeren vil have Bemyndigelse til at udstede Obligationer, nemlig 738,000 Rb., aldeles til den, der i § 3 under Nr. 11 er bevilget Indenrigsministeren i Anledning af Jernbaneanlægene i Sylland og Thyen. Naar derfor den høitærede Finantsminister nu foreslaaer den nævnte, han til Indtægt bevilgede Sum nedfat med 400,000 Rb., uden tillige at foreslaae den, hvorover Indenrigsministeren kan disponere, nedfat med et lignende Beløb, maa der opstaae Spørgsmaal om, hvorledes denne Uovereensstemmelse skal forstaaes. Ved en nærmere Undersøgelse af Sagen er dette imidlertid ikke saa vanskeligt, idet nemlig, hvad ogsaa den høitærede Finantsminister udtalte ved Lovforslagets første Behandling, 400,000 Rb. af det Beløb, hvorfor han var bemyndiget til at udstede Obligationer i indeværende Finantsaar, er optaget paa næste Aars Finantslov, paa Grund af, at han ikke antog, at det fulde Beløb vilde komme til Anvendelse i det Finantsaar, hvori vi befinde os. Det er altsaa klart, at naar han i dette Finantsaar kun udsteder Obligationer for 338,000 Rb., og Indenrigsministeren kan disponere over 738,000 Rb., maae der opstaae Spørgsmaal om, hvorledes de 400,000 Rb. skulle udredes, om de skulle udbetales kontant af Kassebeholdningen, eller paa hvilken anden Maade de skulle staffles tilveie, da vedkommende Entreprenør jo er forpligtet til at modtage Betaling i Obligationer til en Cours af 96. Hvis jeg nu ikke har opfattet den ærede Ministers Mening urigtig, saa vil man, istedetfor at forlange, at de 400,000 Rb., der ere overførte fra indeværende Aars Finantslov til den for næste Aar, igjen føres tilbage, saaledes at Ministeren kan blive berettiget til allerede i det løbende Finantsaar at udstede Obligationer for dette Beløb paa Grund af de Omstændigheder, som han ved Sagens forrige Behandling udhævede, søge at opnaae det Samme ved den sidste Deel af Endringsforslaget, hvorefter Regjeringen jo allerede i Finantsaaret 1862—63 kan udfærdige en Deel af de Statsobligationer, som ifølge Finantsloven for 1863—64 kunne udfærdiges i dette Finantsaar. Da der ikke er nævnt nogen bestemt Sum, men kun sagt „en Deel“, antager jeg, at Ministerens Mening dermed er, at Beløbet af Obligationerne